

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 10C/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119437502
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Hatala
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2023:6119437502.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

- 17 -

10C/10/2020

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Mariánom Hatalom v právnej veci žalobcu: AUTO MOTO PARK s.r.o., Nánanská cesta 72/3373, Štúrovo, IČO: 46 464 018, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Margita Lonská, s.r.o., Kalinčiakova 25, Bratislava, IČO: 36 862 282 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, E., právne zastúpený: Mgr. Zsolt Ördögh, advokát, AK Nové Zámky, Turecká 36, o zaplatenie 1 349,70 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- 17 -

10C/10/2020

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 186,90 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 186,90 eur od 23.07.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

II. V zostávajúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Súd p r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 72,30 %.

o d ô v o d n e n i e :

- 15 -

10C/10/2020

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 1 349,70 eur s príslušenstvom titulom vrátenia pôžičky.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť.

3. Na pojednávanie konané dňa 27. novembra 2023 sa žalobca a jeho právna zástupkyňa nedostavili, právna zástupkyňa žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnila pre svoje zdravotné dôvody a zároveň preto, že žalobca už opakovane a dôkladne sa k tejto veci vyjadril, čím žalobca považoval za nehospodárne zúčastniť sa ďalšieho pojednávania po vrátení veci z Krajského súdu v Nitre, v dôsledku čoho súd pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právnej zástupkyne podľa § 180 C.s.p..

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom konateľa žalobcu F. A., žalovaného, výsluchom svedkov G. H. I., A. B. staršieho, A. B., J. G., K. B., G. K. E., oboznámením pripojených správ a dokladov, zmluvy o pôžičke, predžalobnej výzvy, doručenky, faktúr, pozvánky, platby na pošte, emailu, faktúr, výpisu z obchodného registra, oznámenia Sociálnej poisťovne pobočka Nové Zámky a ďalších a zistil tento skutkový a právny stav:

5.1 Žalobca je zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Nitra od 13.12.2011 s obchodným menom AUTO MOTO PARK s.r.o., so sídlom Nánanská cesta 72/3373, Štúrovo a prideleným IČOm: 46 464 018. Aktuálnymi konateľmi sú F. A. a L. M., pričom v mene spoločnosti koná každý z nich samostatne v plnom rozsahu. Do predmetu jeho činnosti patrí od 01.03.2019 aj vykonávanie technickej kontroly kategórie vozidiel L, M, N, O, T, C, R, PS a LS, vykonávanie kontroly originality všetkých kategórií vozidiel a vykonávanie emisnej kontroly kategórií vozidiel M1, M2, M3, N1, N2, N3 a T (výpis žalobcu z obchodného registra).

5.2 Žalobca pripojil k žalobe písomnú zmluvu o pôžičke zo dňa 28.11.2017, ktorá obsahuje zmluvné strany (čl. 1), predmet zmluvy (čl. 2) a záverečné ustanovenia (čl. 3). Za veriteľa je označený žalobca a dlžníka žalovaný. Predmet zmluvy pozostáva z peňažnej bezúročnej pôžičky 1 122,80 eur, ktoré sa dlžník zaviazal použiť výlučne na náklady súvisiace so základným školením kontrolných technikov STK (zákon č. 725/2004 Z.z.) a náklady na skúšku z odbornej spôsobilosti kontrolných technikov (STK). Dlžník sa zaviazal poskytnutú pôžičku veriteľovi splatiť do 10 dní od výzvy veriteľa, ak neabsolvuje v dohodnutom termíne základné školenie kontrolných technikov, alebo nespraví skúšku, ani opakovanú skúšku z odbornej spôsobilosti na získanie osvedčenia kontrolného technika na vykonávanie technických kontrol, alebo neuzavrie s veriteľom pracovnú zmluvu na funkciu kontrolného technika. Strany sa ďalej dohodli, že ak trvanie dlžníkovho pracovného pomeru u veriteľa bude a) menej ako 12 kalendárnych mesiacov, dlžník vráti veriteľovi pôžičku v celej výške do 10. dní odo dňa ukončenia pracovného pomeru, b) 12 kalendárnych mesiacov a menej ako 24 kalendárnych mesiacov, dlžník vráti veriteľovi pôžičku v 2/3 výške do 10. dní odo dňa ukončenia pracovného pomeru, zvyšok pôžičky sa odpustí, c) 24 kalendárnych mesiacov a menej ako 36 kalendárnych mesiacov, dlžník vráti veriteľovi pôžičku v 1/3 výške do 10. dní odo dňa ukončenia pracovného pomeru, zvyšok pôžičky sa odpustí, d) 36 kalendárnych mesiacov a viac, pôžička sa dlžníkovi odpustí v celej výške. Zmluva nadobudla platnosť a účinnosť dňom jej podpísania zmluvnými stranami, ktoré prehlásili, že si túto zmluvu pred jej podpísaním prečítali, jej obsahu porozumeli a na znak súhlasu s jej obsahom ju podpísali. Na zmluve o pôžičke je za veriteľa uvedená pečiatka žalobcu s nečitateľným podpisom a za dlžníka nečitateľný podpis.

5.3.1 Spoločnosť TESTEK, a.s. Plachého 14, Bratislava, IČO: 35 914 114 adresovala listom zo dňa 22.11.2017 spoločnosti ROBSON s.r.o., Dlhá 106, Nitra pozvánku na základné školenie kontrolných technikov s tým, že A. B. (žalovaný) a K. B. boli zaradení do základného školenia fyzických osôb na získanie osvedčenia kontrolného technika. Teoretická časť základného školenia (prvé dva týždne) bola určená na 04. až 15. 12.2017 a mala prebehnúť v priestoroch školiaceho strediska TESTEK, a.s., Bratislava, Vajnorská 137; následne praktický výcvik (tretí až šiesty týždeň) mal prebehnúť na STK, ktorá mala byť určená v priebehu školenia. Pozvánka obsahovala upozornenie, že jednou z podmienok na udelenie osvedčenia kontrolného technika bolo, aby účastníci základného školenia disponovali oprávnením zahŕňajúcim všetky kategórie vozidiel, na ktorých budú technické kontroly vykonávať; v opačnom prípade nebudú ku skúške pripustené.

5.3.2 Faktúrou č. I. dodávateľ ROBSON s.r.o., Dlhá 106, Nitra, IČO: 36 552 321 refakturoval odberateľovi – žalobcovi za absolvovanie základného školenia pre J. Trusku sumu 1 012,80 eur s dátumom splatnosti 10.01.2018.

5.3.3 Emailom zo dňa 05.03.2018, ktorý bol adresovaný konateľovi žalobcu F. A. a spoločnosti ROBSON s.r.o., Nitra, odosielateľ TESTEK a.s. zaslal pozvanie na skúšku z odbornej spôsobilosti, ktorá sa mala uskutočniť dňa 13.03.2018 o 8:00 hod., v priestoroch školiaceho strediska TESTEK a.s. na Vajnorskej ulici v Bratislave pre fyzické osoby A. B. a K. B.. Správny poplatok za podanie na prihlášky na skúšku je 100,- eur.

5.3.4 Žalobca k žalobe pripojil aj potvrdenku vystavenú Slovenskou poštou a.s. o zakúpení e-kolku vo výške 200,- eur.

5.3.5 Emailom zo dňa 13.04.2018, ktorý bol adresovaný konateľovi žalobcu F. A. a spoločnosti ROBSON s.r.o., Nitra, odosielateľ TESTEK a.s. zaslal pozvanie na opakovanú skúšku z odbornej spôsobilosti, ktorá sa mala uskutočniť dňa 13.04.2018 o 8:00 hod., v priestoroch školiaceho strediska TESTEK a.s. na Vajnorskej ulici v Bratislave pre fyzické osoby A. B. a K. B.. Správny poplatok za podanie na prihlášky na skúšku je 50,- eur.

5.3.6 Žalobca k žalobe pripojil aj ďalšiu potvrdenku vystavenú Slovenskou poštou a.s. o zakúpení e-kolku vo výške 100,- eur.

5.3.7 K žalobe boli napokon žalobcom pripojené aj dve faktúry – hotelový účet. V oboch prípadoch sa jednalo o faktúry adresované odberateľovi – žalobcovi dodávateľom hotelom REMY, Stará Vajnorská cesta 37/a, Bratislava. V prvom prípade sa jednalo o faktúru za izbu č. 219 v dňoch 05.12.2017 až 08.12.2017 vo výške 160,20 eur, ktorá suma podľa faktúry bola zaplatená kreditnou kartou. V druhom prípade sa jednalo o faktúru za izbu č. 204 v dňoch 11.12.2017 až 15.12.2017 vo výške 213,60 eur, ktorá suma podľa faktúry bola zaplatená kreditnou kartou. Obe faktúry v sebe zahŕňali mestskú daň, parkovanie, raňajky a ubytovanie.

5.4 Listom právnej zástupkyne žalobcu zo dňa 03.07.2019, žalovanému doručený dňa 11.07.2019 (doručenka), bolo žalovanému dané na vedomie, že medzi stranami bola dojednaná bezúročná pôžička vo výške 1 122,80 eur, pričom za absolvované školenia žalobcovi mali vzniknúť náklady vo výške 1 349,70 eur, pozostávajúce z uhradených platieb a poplatkov. S poukazom na článok 2. bod 4., písmeno b) zmluvy o pôžičke bol žalovaný vyzvaný na úhradu celkovej sumy 1 349,70 eur v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Právna zástupkyňa žalobcu napokon dala žalovanému na vedomie, že žalobca je ochotný pristúpiť na diskusiu a kompromisné riešenie v prípade, že je žalovaný ochotný dlžnú sumu uhradiť a predísť vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou.

5.5 Listom Sociálnej poisťovne, pobočka Nové Zámky zo dňa 06.10.2021 bolo oznámené, že žalobca im doručil prihlášku zamestnanca – žalovaného dňa 29.03.2018 a odhlášku dňa 13.04.2018. Okrem toho bol žalovaný odhlásený z registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia ako zamestnanec zamestnávateľa Z motors s.r.o. Štúrovo ku dňu 05.11.2017.

5.6 Na pojednávaní konanom dňa 08.01.2022 bol vypočutý konateľ žalobcu F. A. (ďalej aj konateľ žalobcu). Vo svojej výpovedi uviedol, že v rokoch 2015 – 2016 mal úmysel začať podnikáť v prevádzkovaní STK a EK, a to v spoločnosti AUTO MOTO PARK s. r. o., teda žalobcu. Na túto činnosť bezpodmienečne bolo nutné zamestnávať zamestnancov, ktorí museli mať zodpovedajúci vodičský preukaz a zároveň aj kvalifikáciu, ktorá sa získava absolvovaním zodpovedajúceho kurzu zakončeného skúškami. Podľa jeho postoja žalovaný, s ktorým sa poznal už dlhší čas a vychádzali spolu výborne, sa mu mal prihlásiť s tým, že by sa chcel u neho zamestnať, rovnako ako aj jeho brat K. B.. Následne mal konateľ žalobcu pozvať žalovaného, jeho brata, ako aj jeho rodičov k sebe domov a všetkým vysvetliť, že príslušný kurz, vrátane skúšok zaplatí žalobca, pričom nad možnosťou, že by žalovaný v skúškach neuspel, si ani len nepripúšťal. Prítomným pri tomto stretnutí malo byť konateľom žalobcu vysvetlené, že pokiaľ sa žalovaný u neho zamestná po absolvovaní skúšok a školenia, tak náklady s tým súvisiace mu budú postupne odpúšťané podľa počtu odpracovaných rokov. Žalovaný mal byť uzrozumený, že školenie spolu so skúškami budú uhradené žalobcom v rámci pôžičky uzatvorenej medzi stranami. F. A. potvrdil, že podpis na písomnej zmluve o pôžičke, ktorá je vymedzená v bode 4.2 odôvodnenia tohto rozsudku je jeho vlastnoručným podpisom; zmluvu o pôžičke mal podpísať vopred, teda v neprítomnosti žalovaného. Zmluva o pôžičke bola vyhotovená ako doklad do účtovníctva žalobcu. Zo skúseností bolo zrejmé, že výška nákladov na základné školenie fyzických osôb na získanie osvedčenia kontrolného technika sa pohybuje na úrovni 600 – 700 eur plus poplatky a ďalšie náklady ako cestovné, náklady na ubytovanie a stravovanie. V konečnom dôsledku žalovaný riadne skúšky vo februári 2018 a ani opravné skúšky, ktoré mali prebehnúť v mesiaci marec až apríl 2018 nezvládol, a to aj napriek tomu, že pred vykonaním opravných skúšok mal žalovaného zamestnávať žalobca z dôvodu, aby bol riadne pripravený na opravné skúšky. Žalovaný sám o sebe by sa na základné školenie fyzických osôb na získanie osvedčenia kontrolného technika prihlásiť nemohol, preto po vzájomnej dohode tak mal urobiť konateľ žalobcu.

5.7 Žalovaný vo veci vypovedal na pojednávaní dňa 15.07.2021 a so stanoviskom a postojom konateľa žalobcu F. A. sa zhodol len sčasti. Žalovaný teda potvrdil, že podpísal zmluvu o pôžičke zo dňa 28.11.2017, ktorá je uvedená v bode 4.2 odôvodnenia tohto rozsudku, že pôžička jemu, či už hotovostne alebo bezhotovostne vyplatená nebola, že sa zúčastnil stretnutia u konateľa žalobcu spolu s bratom K. B., a so svojimi rodičmi. Na základné školenie fyzických osôb na získanie osvedčenia kontrolného technika sa sám neprihlasoval a nemal ani poznatky o tom, že by niekoho na to splnomocnil. Na druhej strane žalovaný mal za to, že ponuka na zamestnanie u žalobcu vzišla zo strany konateľa žalobcu F. A., že na základe ústnej dohody bolo zabezpečené žalobcom, aby žalovaný absolvoval príslušné

školenie so skúškami, keď do tej doby si žalovaný na vlastné náklady mal vybaviť vodičský preukaz potrebných skupín, k čomu aj došlo. Na stretnutí u F. A. malo byť konateľom žalobcu oznámené, že žalobca zabezpečí školenie, ubytovanie aj stravovanie. K podpisu zmluvy o pôžičke malo dôjsť takým spôsobom, že manželka F. A., K. A. ho zavolala do kancelárie žalobcu a dala mu na podpis nejaký papier s odôvodnením, že to potrebuje do účtovníctva. Žalovaný listinu podpísal slobodne, nikto ho nenútil ju podpisovať, nebol na neho vyvíjaný žiadny nátlak a ani sa mu nik nevyhrážal. Akurát si žalovaný listinu neprečítal. Približne po pol roku od neúspešných opravných skúšok žalovaného došlo k stretnutiu viacerých osôb, ktorým sa nepodarilo úspešne absolvovať skúšky u žalobcu za prítomnosti ďalšieho konateľa žalobcu L. M., ako aj mediátora s cieľom doriešiť otázku úhrady nákladov na základné školenie fyzických osôb na získanie osvedčenia kontrolného technika. Žalovaný podľa vlastných slov mal prejavíť ochotu na úhradu polovice týchto nákladov, čo však žalobcom nemalo byť akceptované.

5.8.1 Ako svedok bol vypočutý A. B. starší, ktorý je otcom žalovaného a osobne sa pozná s konateľom žalobcu F. A., s ktorým aktuálne nemajú najlepšie vzťahy. Svedok mal vedomosti o tom, že F. A. má v pláne spustiť prevádzku STK a EK v Štúrove. Mal mu pritom oznámiť, že by jeho synov, teda aj žalovaného zamestnal. Svedok mal aj žalovanému zdôrazňovať, že keď mu bude zo strany žalobcu daná na podpis nejaká listina, tak nech ju najskôr prinesie domov, aby sa poradili a potom zvažili čo ďalej. Žalovaný však týmto spôsobom nepostupoval, namiesto toho podpísal listinu, ktorú žalobca údajne potreboval do účtovníctva; svedok pri tejto udalosti však osobne prítomný nebol. A. B. starší sa zúčastnil spolu s manželkou a oboma synmi stretnutia u F. A. v jeho bydlisku, bolo to v čase po neúspešnom absolvovaní skúšok, pričom sa ne bavili na tému náhrady nákladov pre prípad neúspešného absolvovania opravných skúšok. Svedok ďalej potvrdil, že o nejaký čas na to žalobca požadoval od žalovaného náhradu nákladov na školenie a skúšky a ešte predtým si žalovaný zabezpečil na vlastné náklady vodičský preukaz na potrebné skupiny.

5.8.2 Svedkyňa A. B. je matkou žalovaného a konateľa žalobcu pozná z videnia. Pred súdom podotkla, že v jednom prípade v bližšie neurčenom čase sa spolu s manželom stretli v meste Štúrovo na ulici s F. A., ktorý im ústne navrhol, že nutne potrebuje zamestnať žalovaného, ako aj jeho brata, pretože chce prevádzkovať STK a EK. V druhom prípade bola prítomná u F. A. doma spolu s manželom a oboma synmi, vrátane žalovaného, no rozhovoru medzi mužmi sa nezúčastnila, pretože s manželkou F. A. odišli vedľa. Na druhej strane potvrdila, že obaja synovia si na vlastné náklady vybavili vodičský preukaz na potrebné motorové vozidlá, čo bolo údajne na úrovni 3 000 eur za jeden vodičský preukaz. Podľa jej postoja sa žalovaný zúčastnil školenia aj skúšok, no nepodarilo sa mu ich úspešne absolvovať.

5.8.3 Svedok K. B. je bratom žalovaného, konateľa žalobcu pozná osobne. V minulosti mal jeho, ako aj žalovaného prehovárať, aby po ukončení stredoškolských štúdií obaja k nemu nastúpili na stanicu STK, pretože plánoval otvoriť túto prevádzku. Nakoniec svedok spolu so žalovaným na túto ponuku mali pristúpiť. V novembri 2017 si mali na vlastné náklady urobiť vodičský preukaz skupiny C, E na nákladné autá a kamióny. Svedok výslovne uviedol, že konateľ žalobcu F. A. im vysvetlil, že pred nástupom do zamestnania u žalobcu musia absolvovať skúšky, pričom o možnosti neúspešného absolvovania školenia a skúšok sa vôbec ne bavili. Svedok rovnako podpísal zmluvu o pôžičke, ako aj žalovaný a má vedomosti, že žalobca žalovanému nevyplatil žiadne finančné prostriedky. Na školenie sa neprihlasovali sami, ale všetko išlo cez F. A., ktorý to mal vybavovať cez firmu Robson so sídlom v Nitre, ktorá mala mať oprávnenie na vykonávanie STK. Svedok sa tiež zúčastnil stretnutia v sídle žalobcu s osobami, ktorým sa skúšky nepodarilo úspešne absolvovať a rovnako, ako uviedol žalovaný, aj svedok mal ponúknuť úhradu polovice nákladov, čo nebolo akceptované.

5.8.4 Svedok J. G. sa osobne pozná s konateľom žalobcu F. A., žalovaný je jeho kamarátom. Svedok nemá žiadne priame poznatky o tom, že by žalobca zapožičal nejaké finančné prostriedky žalovanému a aj zmluva o pôžičke uvedená v bode 4.2 odôvodnenia tohto rozsudku je pre svedka úplne neznáma. Svedok nemá žiadne bezprostredné vedomosti o prípadných jednaniach medzi žalobcom a žalovaným ohľadom školenia, pôžičky alebo iných súvisiacich okolností. V tej dobe bol totiž svedok v inej skupine ako žalovaný. Na druhej strane potvrdil, že sa zúčastnil stretnutia u žalobcu spolu s osobami, ktorým sa nepodarilo úspešne absolvovať skúšky STK a EK, kde za prítomnosti mediátora, konateľov žalobcu a ďalších osôb sa preberala otázka úhrady nákladov základného školenia fyzických osôb na získanie osvedčenia kontrolného technika. Svedok navrhol za seba úhradu polovice nákladov, čo žalobcom prijaté nebolo. Svedok mal na tomto stretnutí oznámiť mediátorovi, že skutočná ústna dohoda bola s F. A.

ako konateľom žalobcu taká, že žalobca zaplatí školenie, svedok spraví skúšky a zamestná sa u žalobcu ako technik STK.

5.8.5 V spore bol v procesnom postavení svedka vypočutý aj G. K. E., ktorý sa osobne pozná s konateľom žalobcu F. A. a aj so žalovaným, nie je k nim v priateľskom ani nepriateľskom vzťahu. Mal záujem absolvovať školenie a vykonať skúšky na technika EK a STK. Nepodarilo sa mu ich úspešne absolvovať ani na riadny termín, ani na opravný termín. Následne sa zúčastnil stretnutia v sídle žalobcu za prítomnosti neúspešných absolventov a zástupcov žalobcu. Svedok mal za to, že sa ústne dohodol s F. A., že náklady základného školenia fyzických osôb na získanie osvedčenia kontrolného technika budú preplatené žalobcom a na tému prípadného neúspechu pri skúškach sa s F. A. nebavili. K vzťahu medzi žalobcom a žalovaným sa bližšie vyjadriť nedokázal.

5.8.6 Svedok G. H. I. je zamestnancom žalobcu, so žalovaným sa pozná osobne. Menovaný popísal, že po vzájomnej dohode so žalobcom úspešne absolvoval vo februári 2019 základné školenie fyzických osôb na získanie osvedčenia kontrolného technika a získal oprávnenie na vykonávanie tejto činnosti, na základe čoho sa stal zamestnancom žalobcu. Ešte predtým so žalobcom mal uzatvoriť zmluvu o pôžičke za obdobných podmienok, ako sú uvedené v zmluve o pôžičke strán zo dňa 28.11.2017, a pretože má u žalobcu odpracovaných viac ako 36 mesiacov, zanikla mu povinnosť finančné prostriedky vrátiť.

5.9.1 Nahliadnutím do časti spisu tunajšieho súdu 13C/40/2020 bolo zistené nasledovné. V uvedenom spore sa žalobca AUTO MOTO PARK s. r. o. domáhal voči žalovanému A. G. zaplata istiny 1 762,80 eur s príslušenstvom na obdobnom skutkovom a právnom základe, ako vo veci tunajšieho súdu 10C/10/2020. Vec doteraz nie je právoplatne skončená.

5.9.2 Nahliadnutím do časti spisu tunajšieho súdu 5C/10/2020 bolo zistené nasledovné. V uvedenom spore sa žalobca AUTO MOTO PARK s. r. o. domáhal voči žalovanému K. B. zaplata istiny 1 349,70 eur s príslušenstvom na obdobnom skutkovom a právnom základe, ako vo veci tunajšieho súdu 10C/10/2020. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 5C/10/2020-259 zo dňa 05.05.2022 bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 349,70 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % z omeškania ročne zo sumy 1 349,70 eur od 22.07.2019 do zaplata, do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. Rozsudok je právoplatný, pretože odvolanie žalovaného zo dňa 07.07.2022 bolo odmietnuté, ako oneskorene podané.

5.9.3 Nahliadnutím do časti spisu tunajšieho súdu 5Csp/9/2020 bolo zistené nasledovné. V uvedenom spore sa žalobca AUTO MOTO PARK s. r. o. domáhal voči žalovanému J. G. zaplata istiny 1 862,80 eur s príslušenstvom na obdobnom skutkovom a právnom základe, ako vo veci tunajšieho súdu 10C/10/2020. Vec doteraz nie je právoplatne skončená.

6.1. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

6.2 Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podstatnými náležitosťami tejto zmluvy je dohoda o

- a) prenechaní veci (o reálnom odovzdaní),
- b) druhovom určení veci,
- c) povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu,
- d) určení času vrátenia.

Predmetom zmluvy o pôžičke môže byť akákoľvek druhovo určená vec, ktorá je spôsobilá byť predmetom občianskoprávných vzťahov. Podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke je dohoda o čase vrátenia. Čas vrátenia nemusí byť pritom určený konkrétnym dňom, ale stačí, ak je dohodnutý tak, že čas vrátenia možno určiť.

6.3 Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Z citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným

spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňazí). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. 6. 2010, sp. zn. 3 Cdo 325/2009).

7.1 Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

7.2 Platný právny úkon podľa § 37 ods. 1 OZ predpokladá, že k prejavu vôle došlo:

- slobodne a vážne,
- určite a zrozumiteľne.

Inak je právny úkon neplatný. Sloboda a vážnosť sú základné náležitosti vôle.

Na slobodu vôle sa môže pôsobiť fyzickým donútením alebo psychickým donútením. Vychádzajúc zo súdnej praxe možno konštatovať, že fyzické donútenie, t.j. použitie fyzického násillia na vykonanie právneho úkonu (napr. násillím urobený pohyb rukou pri podpisovaní), sa prakticky nevyskytuje. Psychické donútenie sa stotožňuje s bezprávnou vyhrážkou a vyvoláva neplatnosť právneho úkonu len v prípade, keď:

1. je protiprávne, t.j. vynucuje sa niečo, čo takto nemožno vynucovať. Možno teda usúdiť, že nejde o bezprávnú vyhrážku, ak veriteľ hrozí dlžníkovi, u ktorého zistil zvýhodnenie iného veriteľa, trestným oznámením pre uvedený trestný čin alebo mu pohrozí exekúciou predajom domu a pod. Inak však treba posudzovať hrozbou trestným stíhaním, v podstate oprávneným, ak by sa takouto hrozbou chcelo dosiahnuť uzavretie napríklad darovacej zmluvy. V takom prípade by išlo o bezprávnú vyhrážku a darovacia zmluva by bola neplatná;

2. vzbudzuje dôvodnú obavu z úkonu toho, kto hrozí. Dôvodná obava vyžaduje intenzívne pôsobenie okolností použitých ako bezprávnou vyhrážkou. Pri posudzovaní dôvodnosti obavy preto nemožno v celom rozsahu zohľadniť subjektívny postoj, povahu adresáta bezprávnou vyhrážkou, ale treba optimalizovať vzťah medzi okolnosťami vyvolávajúcimi dôvodnú obavu a subjektom, ktorý je pod ich tlakom,

3. je adresná, to znamená, že smeruje voči tomu, na kom sa právny úkon vynucuje. Predmetom vyhrážky nemusí byť v každom prípade konajúci, stačí, ak sa týka blízkej osoby.

Vážnosť vôle súvisí s tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje, resp. síce existuje, avšak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. K takýmto prejavom vôle patria aj úkony urobené s vnútornou výhradou, simulované právne úkony, úkony urobené pri vyučovaní, pri hre, úkony spojené s recesiou a podobne.

Právny úkon sa musí urobiť určite a zrozumiteľne. Tieto náležitosti prejavu sa musia skúmať so zreteľom na právny význam, ktorý sa prikladá zrozumiteľnosti a určitosti, s prihliadnutím na to, že zrozumiteľnosť a určitosť súvisí so schopnosťou zrozumiteľne najmä písať a určitým spôsobom používať vyjadrovacie prostriedky.

Zrozumiteľnosť právneho úkonu značí, že jeho adresát (adresáti) je objektívne schopný pochopiť výrazové prostriedky použité na vyjadrenie právneho úkonu, prípadne aj pomocou prekladu (poručiteľ urobí závet v maďarskom jazyku) alebo prevodu do spisovného (prirodzeného) jazyka. Na ujmu zrozumiteľnosti teda nie je to, že adresát nerozumie niektorým výrazom použitým pri prejave (napríklad z toho dôvodu, že nemá potrebné vzdelanie). Stačí, že takýto prejav je vo všeobecnosti zrozumiteľný a adresátovi je význam použitých výrazových prostriedkov objasnený (objasniteľný) alebo vysvetlený (vysvetliteľný) primerane povahe právneho úkonu (relatívna povaha zrozumiteľnosti). Iný prístup k zrozumiteľnosti právneho úkonu by mohol vyvolať značnú právnu neistotu, ak by konajúci musel vždy dbať na to, aby adresát v úplnosti pochopil všetky slová uvedené v prejave. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom (výklad však nemôže dopĺňať právny úkon) alebo použitím dispozitívnych ustanovení zákona namiesto neurčitých častí prejavu vôle. Typicky neurčitým prejavom vôle je, ak sa v zmluve uvádza, že sa uzaviera na neurčitú dobu a v tej istej zmluve sa jej trvanie dohodne do určitého dátumu. Dôsledky zmluvy uzavretej na neurčitú dobu sú totiž úplne iné, než dôsledky zmluvy uzavretej na určitú dobu. Zrozumiteľnosť prejavu však sama osebe neznamená aj určitosť právneho úkonu.

8.1 Podľa § 41a ods. 1 OZ ak neplatný právny úkon má náležitosti iného právneho úkonu, ktorý je platný, možno sa naň odvolať, ak je z okolností zrejme, že vyjadruje vôľu konajúcej osoby. Podľa § 41a ods. 2

OZ ak právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný právny úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti. Neplatnosti takého právneho úkonu sa nemožno dovoliavať voči účastníkov, ktorý ho považoval za nezastretý.

8.2 Neplatný je právny úkon, ktorý je urobený predstierane tzv. naoko (simulovane). S urobením takéhoto úkonu je možné zastierať iný právny úkon (disimulácia). Účastníci simulovaným právnym úkonom zastierajú iný právny úkon, v skutočnosti medzi nimi urobený, tzv. právny úkon disimulovaný (zastretý). Disimulácia sama o sebe neodporuje zákonu. Zastretý právny úkon však platí, iba ak vyjadruje vôľu účastníkov a ak pri tom spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti. Predstieraný (simulovaný) úkon trpí predovšetkým nezhodou spoločnej vôle účastníkov a ich zhodujúcich sa vzájomných prejavov, v dôsledku toho je to neexistentný úkon. Simulovaný úkon účastníci vôbec nechcú, a preto chýba vôľa, ktorá by mohla byť základom právneho úkonu. So zreteľom na to, úkon urobený účastníkmi naoko je absolútne neplatný pre nedostatok vážnosti vôle (§ 37 OZ).

9.1 Podľa § 451 ods.1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

9.2 Bezdôvodné obohatenie je v § 451 ods. 1 OZ konštruované ako záväzkový vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. Zákon uvádza štyri formy bezdôvodného obohatenia, a to:

- a) Majetkový prospech bol získaný plnením bez právneho dôvodu. Ide o také plnenie, kde od začiatku nebol právny dôvod na plnenie. To znamená, že sa plnilo, hoci chýbala právna skutočnosť, najmä zmluva, na základe ktorej sa spravidla plní.
- b) Majetkový prospech bol získaný plnením z neplatného právneho úkonu, spravidla z neplatnej zmluvy.
- c) Majetkový prospech bol získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý tu síce spočiatku existoval, ale potom dodatočne odpadol. Takýto prípad môže nastať napríklad splnením rozvázovacej podmienky (§ 36 ods. 2 OZ), odstúpením od zmluvy (§ 48 OZ) alebo zrušením zmluvy (napr. podľa § 740 OZ).
- d) Majetkový prospech bol získaný z nestatočných zdrojov. Sem treba zahrnúť prípady, keď bol majetkový prospech získaný trestnou činnosťou, ale aj majetkový prospech získaný v rozpore s dobrými mravmi.

9.3 Posúdenie, či medzi účastníkmi išlo o vzťah z bezdôvodného obohatenia, závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy — § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka) tomu, na úkor koho ho získal (§ 456 Občianskeho zákonníka). Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením; ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje totiž zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 124/2002).

Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia

na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmovou inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. Pre záver o (ne) dôvodnosti nároku uplatňovaného navrhovateľom voči odporcovi titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu (ako jednej z foriem bezdôvodného obohatenia upravenej v § 454 Občianskeho zákonníka) bolo treba, aby navrhovateľ preukázal, že medzi ním a odporcom právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol t. j. aby preukázal, že odporca (v akej konkrétnej výške) bezdôvodné obohatenie získal, že mu (v akej konkrétnej výške) vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp. zn. 7 Cdo 117/2011).

Závazkové právne vzťahy, pre ktoré je charakteristické, že veriteľovi zakladajú právo na plnenie (požiadavku) a dlžníkovi povinnosť na plnenie (dlh) vznikajú nielen z dvojstranných právnych úkonov (zmlúv), ale aj mimozmluvne pri splnení zákonom stanovených podmienok, teda okrem iného aj z bezdôvodného obohatenia, ako výslovne stanovuje zákon. Bezdôvodné obohatenie teda predstavuje záväzkový právny vzťah, z ktorého pohľadávka vzniká tomu, na koho úkor sa iný bezdôvodne obohatil, a dlh tomu, kto obohatenie získal. Ak tento dlh (povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie) nespočíva v povinnosti vydať vec, ale v platobnej povinnosti, je nepochybné, že ide o dlh peňažný, s ktorého riadnym a včasným nesplnením spája ustanovenie § 517 OZ nepriaznivý dôsledok vzniku omeškania na strane dlžníka s právom veriteľa požadovať okrem plnenia aj úroky z omeškania (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 29. marca 2001, sp. zn. 25 Cdo 2895/99).

Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospechu u obohateného, pričom dôkazné bremeno o existencii bezdôvodného obohatenia znáša postihnutý (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Obdo 16/2008 zo dňa 16. decembra 2008).

10. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 725/2004 Z.z. o prevádzke vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách (účinného do 20.05.2018), základné školenie a zdokonaľovacie školenie fyzickej osoby na získanie osvedčenia kontrolného technika na príslušný druh technickej kontroly a kategóriu vozidla organizuje a zabezpečuje poverená technická služba technickej kontroly vozidiel, ktorá vedie údaje o školení v informačnom systéme a vydáva potvrdenie o absolvovaní základného školenia a zdokonaľovacieho školenia. Náklady spojené so základným školením a zdokonaľovacím školením hradí oprávnená osoba technickej kontroly podľa § 39 ods. 8.

Podľa § 45 ods. 2 zákona č. 725/2004 Z.z. o prevádzke vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách (účinného do 20.05.2018), na základe potvrdenia o absolvovaní základného školenia alebo zdokonaľovacieho školenia oprávnená osoba technickej kontroly podľa § 39 ods. 8 prostredníctvom poverenej technickej služby technickej kontroly vozidiel prihlasuje na ministerstvo fyzickú osobu na skúšku z odbornej spôsobilosti, a to do siedmich dní odo dňa ukončenia školenia.

Podľa § 45 ods. 3 zákona č. 725/2004 Z.z. o prevádzke vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách (účinného do 20.05.2018), prihlásiť fyzickú osobu na základné školenie a na skúšku z odbornej spôsobilosti môže aj osoba, ktorá má udelené povolenie podľa § 38 ods. 10; na postup a úhradu nákladov sa rovnako vzťahujú ustanovenia odsekov 1 a 2.

11. Nová právna úprava postupu súdu v procese dokazovania sa výrazne odlišuje od právnej úpravy v Občianskom súdnom poriadku. Podľa novej právnej úpravy súd môže zásadne vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu a súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Výnimočne môže súd vykonať aj tie dôkazy, ktoré strany nenavrhli, ak je to potrebné pre rozhodnutie vo veci, ale iba v tých sporových konaniach, v ktorých to umožňuje explicitne zákon. Ide o nasledujúce konania:

- spotrebiteľské spory,
- konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach
- antidiskriminačné spory,
- individuálne pracovnoprávne spory.

Podľa ustálenej právnej teórie súdnej praxe je sporové konanie ovládané prejednávacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou strán sporu. Teória

procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien. Ide o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať (§ 132 ods. 1 C.s.p.). Predmetné ustanovenie stanovuje aj dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Zásadne na stranách sporu leží iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Totožné následky postihujú tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strán sporu. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

12. Strana sporu musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne (povinnosť tvrdenia). Povinnosť tvrdenia je úzko spojená s dôkazným bremenom. Jej nespĺnenie má spravidla významné dôsledky pre rozhodnutie vo veci samej. Neunesenie dôkazného bremena totiž znamená neúspešnosť strany v spore. Samotná skutočnosť, či strana sporu, resp. účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi sporovými stranami v spore závisí na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti sporových strán. Obvykle platí, že žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žalovaný je povinný (za predpokladu, že chce byť úspešný v spore) tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena tej-ktorej strany sporu treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti (negatívnu skutočnosť - niečo, čo sa nestalo, čo neexistuje, napr. tvrdenie, že žalovaný nezaplatil, atď.), v dôsledku čoho dochádza k preneseniu dôkazného bremena na žalovaného aj napriek tomu, že ide o tvrdenie žalobcu. Táto teória sa uplatní vtedy, keď nie je možné neexistenciu určitej skutočnosti dokázať prostredníctvom tvrdenia iných pozitívnych skutočností, ktoré v konečnom dôsledku vedú k záveru o tom, že určitá negatívna skutočnosť je daná (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. júla 2018, sp. zn. 2 Cdo 27/2017). Nepopreté skutkové tvrdenia sa považujú za nesporné a ako také sa považujú za „zhodné tvrdenia“ strán v zmysle § 186 ods. 2 C. s. p., z ktorých je povinný pri rozhodovaní vychádzať, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Súd teda môže neprihliadnuť na nesporné skutkové tvrdenia strán len za predpokladu, že má dôvodnú pochybnosť o ich pravdivosti. Pojem „dôvodná pochybnosť o pravdivosti“ vyjadruje, že takáto pochybnosť musí byť kvalifikovaná. Nestačí teda obyčajná pochybnosť, ale pochybnosť „dôvodná“. Dôvodne možno pochybovať o pravdivosti zhodného tvrdenia strán vtedy, ak sú v zjavnom rozpore s obsahom dôkazu, ktorý súd považuje za bezchybný, alebo ak zjavne odporujú všeobecne známym skutočnostiam (vrátane všeobecných skúseností) alebo skutočnostiam známym súdu z úradnej činnosti (porov. § 186 ods. 1 C. s. p.). Svoju pochybnosť a jej dôvody je súd povinný náležitým spôsobom vysvetliť v rozhodnutí, ktoré je na tejto pochybnosti založené. Ak však takáto dôvodná pochybnosť neexistuje, je súd podľa § 186 ods. 2 C. s. p. povinný z nesporných tvrdení strán vychádzať bez toho, aby ich podrobnejšie preskúmaval (uznesenie Krajského súdu v Trnave 26Co/34/2017 zo dňa 30.01.2018).

13. Vecnou legitimitáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný) (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9). Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou, resp. účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je, alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že

je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/192/2004).

14.1 V danom prípade súd dospel k záveru, že žaloba je podaná dôvodne len sčasti. V prvom rade súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 7 Ndc 3/2020-60 zo dňa 30.03.2020, ktorým vyslovil v tejto súdnej veci, že ide o spor, v ktorom sa žalobca ako veriteľ a nie ako zamestnávateľ domáha od žalovaného ako dlžníka a nie zamestnanca zaplataenia dlžnej sumy, pretože medzi stranami nedošlo k uzatvoreniu pracovného pomeru. Z uvedeného je zrejmé, že tento spor nemá pracovno-právny charakter, ale sa jedná o štandardný spor medzi veriteľom a dlžníkom.

14.2 Celé sporové konanie v súdnej veci prebehlo podľa Civilného sporového poriadku, pričom pre dokazovanie platí, keďže ide o štandardný spor strán, že súd vykoná len tie dôkazy, prípadne časť dôkazov, ktoré stranami boli navrhnuté (§ 185 ods. 1 C.s.p.). Určité výnimky sú obsiahnuté v § 185 ods. 2,3 C.s.p., no to sú dôkazy, ktoré vyplývajú z registrov a zoznamov a dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné a na zistenie cudzieho práva. Vychádzajúc z toho a z postoja strán súd vykonal dokazovanie výsluchom konateľa žalobcu, žalovaného, výsluchom svedkov, ako aj oboznámením listín uvedených v bode 4. odôvodnenia tohto rozsudku. Na pojednávaní konanom dňa 05.04.2022 sa žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne zriekol vykonania dokazovania výsluchom svedkov E. A. a J. M., a zároveň žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu sa zriekol vykonania dokazovania výsluchom svedkov K. A., B. B., aj aj výsluchu ďalšieho konateľa žalobcu L. M.. Na pojednávaní dňa 07.07.2022 sa prítomné strany jednoznačne vyjadrili k výzve súdu, či majú návrhy na ďalšie dokazovanie, a ak áno aké, nasledovne. Žalobca cestou svojej právnej zástupkyne výslovne prehlásil, že nemá návrhy na ďalšie dokazovanie a požiadal, aby už žiadne dokazovanie vykonávané nebolo. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu prehlásil, že takisto nenavrhuje už žiadne ďalšie dokazovanie; to isté zopakoval aj na pojednávaní dňa 27. novembra 2023.

14.3.1 Existencia písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 28.11.2017 nasvedčuje tomu, že medzi stranami mal vzniknúť záväzkový vzťah zo zmluvy o pôžičke podľa § 657 OZ, ktorého náležitosti sú uvedené v bodoch 6.1, 6.2 a 6.3 odôvodnenia tohto rozsudku. Je potrebné zdôrazniť, že zmluva o pôžičke je reálny kontrakt, čo znamená, že k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi a dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah pôžičky nevznikne. V zmluve o pôžičke zo dňa 28.11.2017 sa v čl. 2 odsek 1, 2 konštatuje, že veriteľ touto zmluvou prenecháva dlžníkovi peňažnú sumu vo výške 1 122,80 eur, pričom dlžník sa zaväzuje finančné prostriedky z pôžičky použiť výlučne na náklady súvisiace so základným školením kontrolných technikov STK (zákon č. 725/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov) a náklady na skúšku z odbornej spôsobilosti kontrolných technikov (STK). Pokiaľ by veriteľ, teda žalobca reálne prenechal dlžníkovi predmet pôžičky primeraným spôsobom, čo znamená v hotovosti, prevodným príkazom na účet žalovaného alebo iné, dlžníkom zvolené platobné miesto, tak v takom prípade by mal súd za to, že zmluvný vzťah spĺňa všetky náležitosti zmluvy o pôžičke podľa § 657 OZ. V skutočnosti však tomu tak nebolo. Z výpovede konateľa žalobcu F. A., žalovaného, ale aj svedkov K. B., A. B. staršieho a A. B. vyplynulo, že žalobca uhrádzal náklady súvisiace so základným školením technikov STK zo svojich finančných prostriedkov, čo má za následok, že k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke medzi stranami vôbec nedošlo, a to ani v písomnej forme dňa 28.11.2017 a ani v ústnej forme medzi žalobcom zastúpeného jeho konateľom F. A. a žalovaným. Pri svedkoch K. B., A. B. starší a A. B. možno mať pochybnosti o ich dôveryhodnosti pre blízky rodinný vzťah k žalovanému a K. B. bol žalovaným vo veci tunajšieho súdu 5C/10/2020, kde konanie bolo začaté žalobou žalobcu AUTO MOTO PARK s.r.o., no v tomto smere ich výpovede sú v línii s ostatnými dôkazmi. Z postoja strán, ako aj z výpovedí označených svedkov je nepochybné, že strany sa ústne dohodli na tom, že žalobca prihlási žalovaného na základné školenie kontrolných technikov STK, ktorého súčasťou je záverečná skúška. Zrejmé je aj to, že žalovaný si na vlastné náklady zabezpečil požadovaný vodičský preukaz na ďalšie kategórie motorových vozidiel a nesporné je aj to, že v konečnom dôsledku riadne skúšky a ani opravné nedokázal úspešne absolvovať. Hoci medzi stranami existuje označená ústna dohoda, jej súčasťou nie je dohoda o náhrade nákladov školenia pre prípad neúspešného absolvovania školenia a záverečných skúšok. Je pravdou, že po uplynutí niekoľkých mesiacov došlo k stretnutiu medzi žalobcom a aj žalovaným v sídle žalobcu za prítomnosti konateľov žalobcu a ďalších osôb za účelom riešenia náhrady nákladov základného školenia fyzických osôb na získanie osvedčenia kontrolného technika, no ku konečnej dohode nedošlo (zhodné výpovede konateľa žalobcu, žalovaného, svedkov K. B., A. B. staršieho, A. B. , J. G. a G. K. E.)

V tomto smere je pre súd nepodstatné, aká bola atmosféra tohto stretnutia, či tam boli alebo neboli zo strany určitých osôb verbálne útoky na konateľov žalobcu a podobne; dôležité je to, že k dohode nedošlo. Za tejto situácie sa konštatuje, že žalobca na základe ústnej dohody a so súhlasom žalovaného prihlásil žalovaného na základné školenie kontrolných technikov STK. Je nepochybné, že ak by žalovaný záverečné skúšky úspešne absolvoval, tak by následne, obdobne ako svedok G. H. I., nastúpil do zamestnania k žalobcovi, pretože by mal zvýšenú kvalifikáciu umožňujúcu vykonávanie pracovnej pozície kontrolného technika STK a po odpracovaní príslušného časového obdobia by nemusel uhrádzať žalobcovi náklady v plnej výške, ale len v pomernej, prípadne by náklady už neuhrádzal vôbec. Žalobca pritom v konaní preukázal, a to listinami uvedenými v bodoch 5.3.1., že spoločnosť TESTEK, a. s. Bratislava zaslala pozvánku na základné školenie kontrolných technikov pre A. B., teda žalovaného, následne pozvánky na skúšku z odbornej spôsobilosti konanej dňa 13.03.2018 o 8.00 hod. a nakoniec aj opakovanú skúšku z odbornej spôsobilosti určenej na deň 13.04.2018 o 8.00 hod., že v súvislosti s tým boli žalobcovi spoločnosťou ROBSON s. r. o. Nitra refakturované náklady za absolvovanie základného školenia pre A. B. – žalovaného sumou 1 012,80 eur, že žalobca zakúpil e-kolky na skúšku odbornej spôsobilosti žalovaného vo výške 100,- eur a opakovanú skúšku e-kolok vo výške 50,- eur. Tieto náklady sú žalobcom preukázané a podrobne vymedzené v predchádzajúcej časti odôvodnenia, pričom ich súčet predstavuje časť uplatnenej istiny vo výške 1 162,80 eur. V konečnom dôsledku však bolo potrebné žalobu v tejto časti, teda v časti o zaplatenie istiny vo výške 1 162,80 eur zamietnuť. Súd v prvom rade poukazuje na ustanovenia § 45 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 725/2004 Z.z. o prevádzke vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách, ktorý bol účinný v čase, kedy žalobca prihlásil žalovaného na základné školenie kontrolného technika a na skúšku z odbornej spôsobilosti. Hoci z dokazovania nie je zrejmé, či žalobca mal postavenie oprávnenej osoby podľa § 39 ods. 8, alebo podľa § 38 ods. 10 uvedeného zákona, v oboch prípadoch je to však práve oprávnená osoba, ktorá podľa zákona hradí náklady spojené so základným školením (§ 45 ods. 1 a 3 zákona č. 725/2004 Z.z.). Oprávnená osoba tiež prihlasuje fyzickú osobu na skúšku z odbornej spôsobilosti, podľa zákona do siedmich dní odo dňa ukončenia školenia (§ 45 ods. 2 a 3 zákona č. 725/2004 Z.z.), pričom logickým výkladom tohto ustanovenia je potrebné dôjsť k záveru, že subjekt, ktorý podáva prihlášku na skúšku z odbornej spôsobilosti je zároveň povinný zaplatiť aj správny poplatok stanovený právnym predpisom. Z uvedených dôvodov nemôže byť správny záver, podľa ktorého žalobca plnil za žalovaného bez právneho dôvodu resp. na základe neplatného právneho úkonu, keďže žalobca plnil na základe a podľa zákona, čo znamená, že žalovaný sa nemohol bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu. Súd k uvedenému považuje za potrebné ešte dodať, že nie je vylúčené, aby oprávnená osoba podľa § 39 ods. 8 alebo podľa § 38 ods. 10 zákona č. 725/2004 Z.z., a fyzická osoba, ktorá by mala byť prihlásená na základné školenie kontrolného technika a na skúšku z odbornej spôsobilosti, uzatvorili dohodu o refundácii vynaložených nákladov oprávnenej osobe. V danej veci však uzatvorenie takejto dohody preukázané nebolo.

14.3.2 V zostávajúcej časti istiny (186,90 eur) bolo žalobe vyhovené. Uplatnené náklady pozostávajú z úhrady hotelových účtov (bod 5.3.7. odôvodnenia tohto rozsudku) obsahujú obdobia od 05.12.2017 do 08.12.2017 a od 11.12.2017 do 15.12.2017, ďalej sumy 160,20 eur a 213,60 eur, ich špecifikáciu – mestská daň, parkovanie, raňajky a ubytovanie v hoteli REMY v Bratislave a potvrdenie o úhrade kreditnou kartou. Podľa názoru súdu žalobcovi povinnosť hradiť tieto náklady za žalovaného zo žiadneho právneho predpisu nevyplývala. Zároveň nejde o náklady, ktoré možno považovať za súčasť nákladov na základné školenie fyzickej osoby na získanie osvedčenia kontrolného technika. Tým, že ich žalobca zaplatil, plnil tak za žalovaného bez právneho dôvodu. Navyše žalovaný ubytovanie v mieste konania školenia nepoprel, v podanom odpore poprel len skutočnosť, že by mal nejaké náklady žalobcovi refundovať a vo vzťahu k ubytovaniu navyše namietal, že ide o nárok za dve osoby. Rovnako v priebehu sporu zopakoval, že medzi stranami bola dojednaná dohoda o tom, že sa bude zúčastňovať školení a skúšok, pričom náklady na ne, ako aj ďalšie nešpecifikované, ale súvisiace náklady (náklady na ubytovanie, stravné, cestovné) bude hradiť žalobca. Žalovanému tak vznikla povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 186,90 eur podľa § 451 ods. 1, 2 OZ k § 456 OZ a k § 458 ods. 1 OZ. Súčet úhrady hotelových účtov 160,20 eur a mestskej dane, poplatku za parkovanie, raňajky a ubytovanie v hoteli REMY v Bratislave predstavuje 373,80 eur pri dvoch osobách, takže v prípade žalovaného ide o bezdôvodné obohatenie vo výške istiny 186,90 eur (373,80 eur : 2). Na pojednávaní konanom dňa 27.11.2023 žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyslovil názor, že plynutie subjektívnej doby na podanie žaloby je potrebné rátať od uzavretia zmluvy o pôžičke. Pokiaľ tým žalovaný mienil vzniesť námietku premlčania, tak súd uvádza, že ju nie je možné považovať za dôvodnú. Vo vyhovujúcej časti istiny 186,90 eur sa jedná o bezdôvodné obohatenie z titulu plnenia bez právneho dôvodu zo strany žalobcu v prospech žalovaného, a to vo vzťahu k nákladom uvedeným vyššie, ktoré

mohli byť hradené najskôr v období od 05.12.2017. Konanie v tejto veci bolo začaté dňa 21.11.2019, takže pred uplynutím dvojiročnej subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 OZ a zároveň aj pred uplynutím trojiročnej objektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 OZ.

15. Podľa § 517 ods. 2 OZ sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, a preto mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi z priznanej istiny úroky z omeškania podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení od 01.01.2015. Predžalobná výzva právnej zástupkyne žalobcu zo dňa 03.07.2019 bola doručená žalovanému dňa 11.07.2019 podľa pripojenej doručenkovej a žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 10 dní od doručenia. Prvým dňom omeškania je tak deň 23.07.2019, a preto boli úroky z omeškania priznané od tohto obdobia a v zostávajúcej časti bola žaloba v časti príslušenstva zamietnutá.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. k § 255 ods. 2 C.s.p., pretože každá zo strán mala vo veci čiastočný úspech. Úspech žalovaného predstavuje 1 162,80 /1 349,70, úspech žalobcu je 186,90/1 349,70, takže v spore mal celkový úspech žalovaný v pomere 975,90/1 349,70 (1 162,80 /1 349,70 –186,90 /1 349,70) čo pri násobku 100 % tvorí 72,30 %.

Poučenie:

- 2 -

10C/10/2020

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.